

עפ"ג 31126/05/14 - מדינת ישראל נגד יהודה חריט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 31126-05-14 מדינת ישראל נ' חריט
תיק חיצוני: 221741/2013 חקירות ימ"ר

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופט מרים סוקולוב
המעוררת: מדינת ישראל
נגד יהודה חריט
המשיבה:

פסק דין

1. המשיב הורשע בבית משפט קמא בגידול ייצור והכנת סמים מסוכנים, עבירה על סעיף 6 לפקודת הסמים. העובדות המבססות עבירה זו הן כדקלמן:

השיב החזיק בדירתו בסביון סם מסוכן בכך שגידל אותו באדניות. מדובר ב- 50 שתילים של קנאביס במשקל כולל של כ- 763 גרם. בנוסף לשתילים נתפסו ברשותו של המערער פרטי ציוד שונים המהווים יחד מעבדה לגידול סם: מדובר במנורת הלוגן, קופסאות ובהם הורמון השרשה ועוד. בסה"כ התמונה היא של מעבדת סם מצוידת היטב שבה גידל המשיב סמים.

בית משפט קמא (כב' השופט ע' דרויאן) הטיל על המשיב שירות לתועלת הציבור ונמנע מהטלת מאסר בפועל כלשהו, בין מאסר מאחורי סורג ובריח ובין מאסר שירות בדרך של עבודות שירות. עוד מטיל בית משפט קמא על המשיב 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

על גזר הדין מערער המדינה כאשר טענתה בשורה התחתונה היא ששגה בית משפט בכך שלא הטיל על המשיב מאסר בפועל, יהא אורכה של התקופה אשר יהא.

2. קביעתו המרכזית של בית משפט קמא בגזר הדין הינה כי: "ענייננו איפוא במקרה מיוחד שבו גם התביעה מקבלת את טענת הנאשם, לפיה גידול הסם נעשה לצריכה עצמית בלבד". למסקנה זו הגיע בית משפט קמא בהינתן עובדה שלמשיב לא יוחסה בכתב האישום עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והמדינה הסתפקה בעבירה של גידול סם. אליבא דבית משפט קמא מכך יש להסיק כאמור שהמדינה מקבלת את טענתו של המשיב כי הוא גידל את הסם לצרכיו הוא. קביעה זו הינה בדיעבד המוטיב המרכזי בהודעת הערעור של המדינה. המדינה טוענת כי שגה בית משפט במסקנתו. אין להסיק

מכך שלא יוחסה לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, כאילו מסכימה המדינה שהוא גידל את הסם לצרכיו שלו בלבד. אדרבא, כל הנסיבות מצביעות על כך שמדובר בגידול תעשייתי, כשהפניה היא לכל הציוד שנמצא בדירה. המשיב עסק בכך באופן שיטתי ומשום כך שגה בית משפט במסקנתו. העבירה של גידול סם היא עבירה מסוג פשע שלצדו הציב המחוקק ענישה מקסימלית של 20 שנות מאסר בדומה לעבירה של סחר בסמים. שתי העבירות הוצבו "באותו רף עליון בדיוק" וכך יש לראות אותן. בכל פקודת הסמים יש רק עבירה אחת שעונשה גבוה מהענישה בגין העבירה נושא כתב האישום בפנינו והיא הדחת קטין לשימוש בסמים. למעט עבירה זו 20 שנות מאסר הוא הרף העליון של הענישה על-פי הפקודה וכאמור רף זה הוצמד לעבירה של גידול סם. המדינה מפנה גם להצעת החוק, שם נאמר כי המטרה היא להעלאת רף הענישה כאשר מטרה זו מתייחסת במפורש גם לנסיבות של גידול הסם.

3. הסנגור מפנה לנימוקים אותם ציין גם בית משפט קמא. המשיב הוא אדם נורמטיבי. המשיב מצוי בטיפול מאז ביצוע העבירה ועד היום, מדובר בטיפול אינטנסיבי שהוא מתמיד בו. כך עולה מתסקיר שירות המבחן. גם המשיב עצמו שנשא דברים בפנינו חזר על כך. שירות המבחן ציין כי המדובר במי שהשתמש בסמים באופן אינטנסיבי ועל רקע זה ביצע את העבירה הנוכחית. מאז ביצועה לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד נוספים. המשיב לוקח אחריות על התנהגותו שעל-כן ההמלצה בסופו של יום היא על הטלת צו של"צ כפי שנהג בית משפט בפועל.

לפיכך, כך לטענת הסנגור, משאימץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן אין מקום להתערב.

4. שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא כי ערעור זה בדין יסודו. לצערנו, בשבתנו כערכאת ערעור העוסקת בשמיעת ערעורים פליליים אנו נתקלים יותר ויותר בתופעה של מעבדות סם מהן גדולות יותר, מהן גדולות פחות ונראה שהתופעה הפכה להיות נפוצה ונפוצה. נפוצה - משום שפוטנציאל הסם שעלול להתגלגל לשוק הסמים באמצעות גידול סם במעבדות מסוג זה שהחזיק המשיב, הוא גדול במיוחד ויש לתת את הדעת על כך.

הזדמן לנו לומר רק לאחרונה (בשבוע האחרון) בנסיבות דומות, כי: "בהינתן המציאות הנוכחית שבה בגידול הסמים הפך להיות למכת מדינה, יש להילחם בו בחומרה כאשר הביטוי לכך יהיה בהעלאת רף הענישה. המגדלים והמפיצים מצויים באותו מקום עצמו מבחינה ערכית ומעשית גם יחד". אין לנו אלא לאמץ את הדברים ולחזור עליהם.

5. מקובלת עלינו טענת המדינה כי שגה בית משפט קמא כאשר הסיק מהעובדה שלמשיב לא יוחסה עבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי, כאילו מסכימה המדינה לכך שמדובר בהחזקת סם לשימוש עצמי בלבד. אין שום התבטאות של המדינה ברוח זו. אין שום חובה לייחס החזקת סם שלא לצריכה עצמית כדי לתת את מלוא המשמעות לגידול סם. גידול סם כשמו כן הוא, מדובר בעבירת פשע שהוצבה כאמור ברף המקסימלי של הענישה גם ללא הצמדת עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לצידה.

אנו סבורים כי שגה בית משפט קמא כאשר סבר כי מתחם הענישה בתיק מסוג זה תחילתו במאסר מותנה שלצדו של"צ ועד שנת מאסר בפועל. מתחם הענישה בעבירה של גידול סם מתחיל מעונש מאסר בפועל ולשיטתנו הרף העליון הוא תלוי נסיבות, במקרה הנוכחי הרף העליון צריך לעמוד לפחות על 18 חודשי מאסר ואף זאת תוך התחשבות בכמויות שמדובר בהן.

התוצאה היא כי אנו מקבלים את ערעור המדינה. בהיותנו ערכאת ערעור שאיננה ממצה את הדין עם משיבים ותוך שאנו נותנים משקל מרבי לעצם המעבר בין שירות לתועלת הציבור לעונש מאסר, אנו קובעים כדלקמן:

אנו מטילים על המשיב 6 חודשי מאסר. המשיב יוכל לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחו"ד של הממונה.

אנו מבטלים על כן את השירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות שהטיל בית משפט קמא.

יתר רכיבי הענישה יישארו בעינם.

לצורך קבלת חו"ד ממונה אנו קובעים את הדיון בפנינו לתאריך 18.2.2015 שעה 08:30.

טלפון המשיב: 052-8250052.

ניתן והודע היום כ"א טבת תשע"ה, 12/01/2015 במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד